

II. ТУКИДИДЪ.

Тукидидъ, синъ на Олора отъ атинския демъ Халимусъ, род. ок. 460—455 г. пр. Хр.; по майчина страна произхождалъ отъ тракийския царь Олоръ, чиято дъщеря била женена за Милтиада. Съ своята *История на пелопонеската война* Тукидидъ тури основа на научния критически историописъ. Ср. Г. И. Кацаровъ, въ Бълг. Сбирка год. IX 440 сл.; Бузескулъ, Введеніе въ исторію Греції, 3-о изд. стр. 82 сл.

За прѣвода се ползувахме отъ коментиранитѣ издания на Тукидига отъ *Classen-Steup* и *Boehme-Widmann*. —

1. Атина противъ Тасосъ; опитъ за основание на колония въ южна Тракия.

I, 100. Слѣдъ нѣколко врѣме отпаднали тасосцитѣ, като се скарали съ атинянитѣ заради разположенитѣ въ насрѣдна Тракия търговски мѣста и рудници, отъ които тасосцитѣ се ползвали. Атинянитѣ се отправили съ флота противъ Тасосъ, побѣдили въ една морска битка и слѣзли на острова. Въ сѫщото врѣме изпратили къмъ Стримонъ 10,000 колонисти, свои граждани и съюзници, за да се поселятъ въ мѣстността, която тогава се наричала „Деветъ пѫтища“, а сега — Амфиполисъ, и била въ рѣцѣ на едонитѣ. Тѣ завзели „Деветъ пѫтища“, но когато прониквали навѣтрѣ въ Тракия, били унищожени всички при едонското мѣсто Драбескъ отъ тракийцитѣ, които не гледали приятелски на поселището, основано въ мѣстността „Деветъ пѫтища“.

2. Сношения на Атина съ Ситалка; лакедемонски пратеници при послѣдния и прѣдаването имъ на Атина; походъ на Ситалка противъ Македония и свѣдѣнія за Одриското царство.

Смѣртъта на Ситалка; история на Амфиполисъ.

II 29. Въ сѫщото лѣто¹⁾ атинянитѣ назначили за свой проксенъ²⁾ абдеритянина Нимфодора, сина на Питея, сестрата

1) 431 г. пр. Хр.

2) Проксенията се състои въ слѣдното. Видни граждани, които се намирали въ политически и търговски сношения съ нѣкоя чужда дър-